



## LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KAUNO APYGARDOS SKYRIUS

### SPRENDIMAS

2026 m. sausio 7 d. Nr. 21RE1- (AG1-385/09-2025)  
Kaunas

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Kauno apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Daivos Bereikienės (pranešėja), Lionelos Gelmanienės, Birutės Pranevičienės (posėdžio pirmininkė),

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo O. K. patikslintą skundą atsakovei Kauno miesto savivaldybės administracijai dėl Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2025-10-27 sprendimų Nr. 49780 ir Nr. 14351 panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

*Pareiškėjas O. K. patikslintu skundu Komisijos prašo panaikinti Kauno miesto savivaldybės administracijos (toliau – ir Administracija) Socialinės paramos skyriaus (toliau – ir Skyrius) 2025-10-27 sprendimą Nr. 14351 „Dėl teisės į būsto šildymo, karšto ir geriamo vandens išlaidų kompensacijos“ (toliau – ir Sprendimas dėl kompensacijos) ir Administracijos Skyriaus 2025-10-27 sprendimą Nr. Nr. 49780 „Dėl socialinės pašalpos skyrimo“ (toliau – ir Sprendimas dėl pašalpos skyrimo) bei atsakovę įpareigoti pareiškėjo prašymus nagrinėti iš naujo.*

Patikslintame skunde nurodo, kad pareiškėjas (duomenys neskelbtini) nusipirko automobilį už 4 300 Eur. Automobilis buvo įsigytas už skolintas pinigines lėšas, gautas iš A. G. pagal skolos raštelį. (duomenys neskelbtini) motociklas buvo parduotas už 3 400 Eur, o gautos lėšos panaudotos skolos gražinimui. Pareiškėjas pabrėžia, kad turtas realiai nepadidėjo – vietoj motociklo pareiškėjas turi automobilį, o dalis skolintų lėšų buvo gražintos, tačiau atsakovė šiuos veiksmus traktavo kaip turto įgijimą viršijantį piniginių lėšų normatyvą, ir vadovaudamasi Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo (toliau – ir Paramos įstatymas) 23 straipsnio 2 dalies 10 punktu, priėmė neigiamus sprendimus. Pareiškėjo turtinė padėtis nepagerėjo, o pablogėjo – įsigijimo momentu turėjo finansinį įsipareigojimą (skolą).

Paaiškina, kad šiuo metu yra registruotas Užimtumo tarnyboje, negauna pajamų, o įsigytas automobilis yra paprastas, neprabangus „*universalas*“, skirtas ne prabangai, o sudaryti galimybes greičiau susirasti darbą.

Nurodo, kad „*Administracinėje praktikoje nuosekliai laikomasi principo, kad svarbu ne formalus turto įgijimas, o faktinis turtinės padėties pokytis. Jei turtas tik pakeičiamas kitu ar įsigyjamas skolintomis lėšomis, turto padidėjimas neįvyksta*“, Paramos įstatyme vertintinas nuosavybės teise turimas turtas, o ne skolintos lėšos; paskola nėra pajamos arba turtas, todėl neteisinga laikyti, kad pareiškėjo turtas padidėjo.

Pareiškėjo vertinimu, Skundžiami sprendimai priimti netinkamai taikant Paramos įstatymo 23 straipsnio 2 dalies 10 punktą, todėl kad, šis punktas taikomas tik kai įgyjamas naujas

registruotinas turtas, kurio vertė viršija normatyvą ir tuo įsigijimu pagerinama asmens turtinė padėtis. Pareiškėjas nurodo, kad jo turtinė padėtis nepagerėjo, nes automobilis buvo įsigytas iš skolintų lėšų, o pardavus motociklą gautos lėšos buvo panaudotos skolos gražinimui, tad pareiškėjo turimo turto vertė iš esmės nepasikeitė.

Taip pat pažymi, kad Skundžiamis sprendimai neatitinka proporcingumo, protingumo ir sąžiningumo principų, įtvirtintų Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (*toliau – ir VAI*) 3 straipsnyje. Socialinės paramos tikslas – padėti nepasiturintiems gyventojams, o ne formaliais kriterijais paneigti pagalbą. Pareiškėjo situacija – klasikinis išimties atvejis, kai formalus vertinimas prieštarauja socialinės paramos tikslui.

Komisijoje 2025-12-22 gautuose 2025-12-20 rašytiniuose paaiškinimuose (reg. Nr. 20R1-1119) pareiškėjas papildomai nurodė, kad atsakovės atsiliepime į skundą nurodytas kito fizinio asmens vardas ir pavardė; taip pat neteisingai nurodytos kreipimosi datos ir prašymų eiga – atsakovė nurodė, kad prašymas dėl piniginės socialinės paramos (socialinės pašalpos ir būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijų) per SPIS sistemą buvo pateiktas 2025-10-16, tačiau tai neatspindi realios prašymų teikimo eigos. Iki šios datos pareiškėjas jau buvo teikęs prašymus dėl piniginės socialinės paramos, kurie buvo atmesti dėl kitų priežasčių.

Paaiškina, kad 2025-10-02 elektroniniu paštu, veikdamas sąžiningai ir siekdamas tinkamai deklaruoti duomenis, pareiškėjas kreipėsi į Administraciją, nurodydamas, kad automobilį įsigijo iš skolintų lėšų, ir prašydamas paaiškinti, kaip tinkamai užpildyti Prašymo 1 ir 5 priedus. Prašymo 5 priede („Finansinis turtas“) nėra atskiro ar aiškiai apibrėžto punkto paskoloms iš šeimos narių deklaruoti, o jame nurodomos tik bendro pobūdžio paskolos. Atsižvelgiant į tai, taip pat į tai, kad paskola iš šeimos nario nėra pajamos, pareiškėjui nebuvo aiškiai ir vienareikšmiškai nurodyta, jog tokia paskola privalo būti deklaruojama konkrečiame priede ar laukelyje, todėl 2025-10-16 pateikti prašymai buvo pakartotiniai ir patikslinti, o ne pirminiai; atsakovės teiginiai apie „*nepateiktus teisingus duomenis*“ grindžiami ne faktinėmis aplinkybėmis, bet neaiškiu reglamentavimu ir nepakankamu pareiškėjo konsultavimu.

Pareiškėjas taip pat nesutinka su atsakovės teiginiais, jog pateiktas skolos raštelis nėra oficialus dokumentas, nėra įrodymų apie realų pinigų perdavimą ir kad jis galėjo būti surašytas bet kuriuo metu. Pareiškėjo teigimu, iš pateiktų dokumentų matyti nuosekli ir logiška faktinių aplinkybių seka – 2025-10-04 buvo realizuotas anksčiau turėtas turtas, už kurį lėšos buvo gautos tiek bankiniu pavedimu, tiek grynaisiais pinigais; iš šių lėšų buvo vykdomas skolos gražinimas. Tą pačią dieną buvo surašytas skolos gražinimo raštelis, patvirtinantis įsipareigojimo vykdymą. 2025-10-06 dalis skolos buvo gražinta bankiniu pavedimu, kas patvirtina realų pinigų perdavimą. Skolos gražinimas buvo vykdomas bankiniu pavedimu ir grynaisiais pinigais, analogiškai kaip buvo gautos lėšos realizavus turtą. Toks atsiskaitymo būdas yra įprastas civiliniuose santykiuose ir savaime neleidžia daryti išvados apie skolos santykio fiktyvumą. Atsakovė savo teiginius grindžia prielaidomis, tačiau nepateikia jokių duomenų, paneigiančių pateiktų dokumentų tikrumą ar realų pinigų judėjimą.

Pareiškėjas nurodo, kad atsakovė atsiliepime remiasi bendro pobūdžio konstituciniais išaiškinimais, nurodydama, kad „*asmeniui teikiama socialinė parama neturi virsti privilegija ir neturi sudaryti prielaidų pačiam nesiekti didesnių pajamų bei savo pastangomis neuztikrinti sau ir savo šeimai žmogaus orumą atitinkančių gyvenimo sąlygų*“, tačiau nevertina pareiškėjo individualios situacijos ir konkrečių aplinkybių visumos. Ši situacija susiklostė ne dėl pasyvaus elgesio ar nenoro siekti pajamų, bet dėl objektyvių, tarpusavyje susijusių sveikatos, finansinių ir gyvenimo aplinkybių, kurios turėjo tiesioginę įtaką pareiškėjo galimybėms dirbti ir užtikrinti stabilias pajamas. Pareiškėjas 2024-01-18 patyrė piršto lūžį, o 2024-02-15 buvo atlikta sudėtinga kojos operacija, kurios metu iš kojos buvo pašalinti 26 metaliniai varžtai ir dvi metalinės plokštelės, po kurios sekė reabilitacijos laikotarpis, objektyviai ribojęs pareiškėjo darbingumą ir galimybes aktyviai dalyvauti darbo rinkoje.

Akcentuoja, kad Paramos įstatymo 23 straipsnio 2 dalies 10 punktas suteikia savivaldybei teisę, bet ne pareigą, neteikti socialinės paramos, tai reiškia, kad atsakovė privalėjo įvertinti individualias pareiškėjo aplinkybes ir pagrįsti, kodėl konkrečiu atveju buvo pasirinkta taikyti griežčiausią sprendimą – neskirti pinigines socialinės paramos, įskaitant socialinę pašalpą ir būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijas.

*Atsakovė Administracija atsiliepime į patikslintą skundą prašo pareiškėjo skundą atmesti kaip nepagrįstą.*

Atsiliepime į skundą nurodo, kad pareiškėjas kreipėsi į atsakovę 2025-10-16 su prašymu skirti pinigines socialinę pašalpą nuo 2025-10-01 iki 2025-12-31 ir 2025-10-16 prašymu Nr. 64342 skirti būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensaciją nuo 2025-10-01 iki 2025-12-31 (toliau – Prašymai). Administracijos Skyriaus 2025-10-27 sprendimais Nr. 49780 ir Nr. 14351 pareiškėjo prašymai buvo netenkinti Paramos įstatymo 23 straipsnio 2 dalies 10 punkte nurodytu pagrindu (pareiškėjo nuosavybės teise įsigyto turto vertė buvo didesnė nei piniginių lėšų normatyvas).

Paaikškina, kad Paramos įstatymo 23 straipsnio 2 dalies 10 punkte nurodyta, kad savivaldybės administracija, teikdama socialinę paramą, turi teisę 6 mėnesius neteikti pinigines socialinės paramos ar 6 mėnesiams nutraukti jos teikimą, jeigu bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo pinigines socialinės paramos teikimo laikotarpiu nuosavybės teise įgijo privalomą registruoti turtą, kurio vertė didesnė kaip piniginių lėšų normatyvas, nustatytas šio įstatymo 16 straipsnio 5 dalyje, arba nuosavybės teise turimą privalomą registruoti turtą perleido nuosavybėn kitam asmeniui už lėšų sumą, mažesnę kaip pusė šio turto vertės, apskaičiuotos vadovaujantis šio įstatymo 20 straipsnio 5 dalimi.

Atkreipia dėmesį, kad Administracija, teikdama pinigines socialinę paramą, turi teisę Pinigines socialinės paramos Kauno miesto savivaldybės nepasiturintiems gyventojams teikimo tvarkos aprašo (toliau – ir Paramos teikimo aprašas), patvirtinto Kauno miesto savivaldybės tarybos 2015-01-22 sprendimu Nr. T-14 „Dėl pinigines paramos Kauno miesto savivaldybės nepasiturintiems gyventojams teikimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ 46.9 papunkčio pagrindu, 6 mėnesius neteikti pinigines socialinės paramos ar 6 mėnesiams nutraukti jos teikimą, jeigu bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo pinigines socialinės paramos teikimo laikotarpiu nuosavybės teise įgijo privalomą registruoti turtą, kurio vertė didesnė kaip piniginių lėšų normatyvas, nustatytas Paramos įstatymo 16 straipsnio 5 dalyje, arba nuosavybės teise turimą privalomą registruoti turtą perleido nuosavybėn kitam asmeniui už lėšų sumą, mažesnę kaip pusė šio turto vertės, apskaičiuotos vadovaujantis Paramos įstatymo 20 straipsnio 5 dalimi.

Pažymi, kad Paramos įstatymo 20 straipsnio 5 dalyje nurodyta, kad turto, nurodyto šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 1–5 punktuose, vertę nustato savivaldybės administracija, vadovaudamasi Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos parengta metodika ir Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintomis žemės ūkio produkcijos sąlyginėmis vertėmis. Paramos įstatymo 14 straipsnio 1 dalyje nurodytas šis nuosavybės teise turimas turtas: 1) statiniai, tarp jų ir nebaigti statyti statiniai; 2) privalomos registruoti transporto priemonės; 3) privaloma registruoti žemės ūkio technika; 4) žemė, įskaitant užimtą miško ir vandens telkinių; 5) gyvuliai, paukščiai, žvėreliai, bičių šeimos, jeigu jų bendra vertė viršija 1 160 eurų.

Įvertinusi aukščiau nurodytą teisinį reglamentavimą, daro išvadą, kad atsakovė, būdama viešojo administravimo institucija, galėjo vertinti pareiškėjo turtą, t. y. ir vertinti automobilio vertę bei priimti sprendimą ar už tokią sumą įgytas automobilis atitiko Paramos įstatymo nuostatas. Priimdama ginčijamus sprendimus, rėmėsi VŠĮ „Emprekis“ duomenų bazės išrašu, kuriame nurodoma, kad (duomenys neskelbtini) automobilio vidutinė vertė yra 4 286,49-6 050,49 Eur, priklausomai nuo automobilio modifikacijos. Remiantis Paramos įstatymu, socialinė pašalpa ir kompensacijos neskiriamos, jeigu asmuo nuosavybės teise turimą privalomą registruoti turtą įgijo nuosavybėn už didesnę vertę kaip piniginių lėšų normatyvas, todėl automobilis galėjo būti

nupirktas ne didesne nei 3 315 Eur kaina, kad būtų teisinis pagrindas gauti socialinę pašalpą ir kompensacijas.

Dėl pareiškėjo argumentų, susijusių su paskolos aplinkybėmis, pažymi, kad pareiškėjas į bylą pateikia skolos raštelį, tačiau teikdamas Prašymus piniginei socialinei paramai gauti nepateikė visų teisingų duomenų, t. y. skolos raštelio nepateikė. Duomenų apie gautą paskolą nenurodė net ir prašant patikslinti 5 priedą, nors pagal teisės aktus socialinei paramai gauti asmuo privalo pateikti visus susijusius dokumentus. Dokumentai buvo pateikti tik tada, kai buvo priimti nepalankūs sprendimai – tai kelia abejonių dėl jų patikimumo ir tikrumo. Pateiktas skolos raštelis nėra oficialus dokumentas, nėra įrodymų apie realų pinigų perdavimą, jis galėjo būti surašytas bet kuriuo metu. Be to, skolos raštelis nepakeičia turto vertės ir nesumažina faktinio turto įsigijimo. Visiškai nėra svarbu teisinio reglamentavimo prasme už kokias lėšas yra įgytas turtas, svarbu faktas, kad asmuo turi turtą, kurio vertė ženkliai viršija teisės aktais numatytus imperatyvius dydžius. Paramos įstatymas numato, kad asmuo norintis gauti socialinę paramą gali įsigyti turtą, kurio vertė yra mažesnė nei numatytas piniginių lėšų normatyvas nepriklausomai nuo to, kaip asmuo turtą finansavo; jei asmuo sugeba įsigyti turtą už 4 300 Eur, tai pagal teisinį reglamentavimą jo materialinė padėtis neatitinka paramos gavėjo statuso.

Cituoja Regionų apygardos administracinis teismo 2019-05-24 sprendimą administracinėje byloje Nr. ei-3919-621/2019, kuriame nurodoma, kad „*Konstitucinis Teismas 2011 m. liepos 8 d. nutarime pažymėjo, kad pilietinėje visuomenėje solidarumo principas nepaneigia asmeninės atsakomybės už savo likimą. Todėl socialinės apsaugos teisinis reguliavimas turi būti toks, kad būtų sudarytos prielaidos kiekvienam visuomenės nariui pačiam pasirūpinti savo gerove, o ne vien pasikliauti valstybės socialine apsauga (Konstitucinio Teismo 1997 m. kovo 12 d., 2002 m. lapkričio 11 d., 2003 m. gruodžio 3 d. nutarimai). Asmens teisė į socialinę paramą ir apskritai į socialinę apsaugą interpretuotina atsižvelgiant į Konstitucijoje įtvirtintus socialinės darnos ir teisingumo imperatyvus, konstitucinius asmenų lygiateisiškumo ir proporcingumo principus. Asmeniui teikiama socialinė parama neturi virsti privilegija, ji neturi sudaryti prielaidų asmeniui pačiam nesiekti didesnių pajamų, savo pastangomis ieškoti galimybių užtikrinti sau ir savo šeimai žmogaus orumą atitinkančias gyvenimo sąlygas. Tad Konstitucija nedraudžia įstatymų leidėjui įstatymu nustatyti tokių socialinės paramos teikimo pagrindų ir sąlygų, socialinės paramos dydžių, kad būtų skatinamos kiekvieno asmens pastangos pagal išgales pirmiausia pačiam pasirūpinti savo ir savo šeimos gerove ir prisidėti prie visos visuomenės gerovės. Įstatymų leidėjas turi plačią diskreciją diferencijuoti socialinę paramą.*“

Pažymi, kad Paramos įstatymas numato sąlygas ir normatyvus, būtent tam, kad remiantis juo, socialinę paramą gautų tie asmenys, kuriems to labiausiai reikia. Paramos įstatymo pagrindu socialinė parama yra suteikiama tiems asmenims, kurie atitinka nurodytas sąlygas, o ne visiems, kurie jos prašo. Cituoja Komisijos formuojamą praktiką: „*Įvardintu teisiniu reguliavimu įgyvendinama viena iš socialinės politikos priemonių - gyventojų finansinės naštos sumažinimas dalį būsto šildymo išlaidų, geriamojo vandens išlaidų ir karšto vandens išlaidų subsidijuojant iš Savivaldybės biudžeto lėšų. Būsto šildymo, karšto vandens ir geriamo vandens išlaidų kompensacijos skirtos apsaugoti labiausiai pažeidžiamą socialinę grupę nepasiturinčių asmenų ir teikti būtiną paramą tiems, kuriems labiausiai ir / ar neišvengiamai reikia. Tačiau lengvata miesto gyventojams turi būti taikoma nepažeidžiant lygiateisiškumo, skaidrumo, sąžiningumo ir kitų principų, visų pirma tai reiškia, jog minėta kompensacija turi būti skiriama griežtai laikantis nustatytos tvarkos, keliant vienodus reikalavimus visiems pretenduojantiems į kompensaciją, nedarant išimčių.*“ (žr., pvz., 2023-11-16 sprendimas administracinėje byloje Nr. AG1-251/08-2023).

Paaikškina, kad atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjas pinigines socialinės paramos gavimo laikotarpiu įsigijo turtą, kurio vertė aiškiai viršija teisės aktuose nustatytą piniginių lėšų normatyvą, bei į tai, kad jis nepateikė teisingų ir išsamių duomenų apie savo materialinę padėtį Sprendimų priėmimo metu, Skyriaus sprendimai neteikti pinigines socialinės paramos buvo teisėti, pagrįsti ir proporcingi. Socialinė parama yra skiriama tik tiems asmenims, kurie atitinka

įstatyme nustatytas sąlygas, o ne visiems, kurie jos prašo. Remiasi Konstitucinio Teismo aiškinimais, kad socialinė parama negali tapti privilegija ir negali sudaryti sąlygų asmeniui nesiekti savarankiškai gerinti savo materialinės padėties, todėl įstatymo nustatyti turto ir pajamų normatyvai turi būti taikomi visiems asmenims vienodai, laikantis lygiateisiškumo, skaidrumo ir sąžiningumo principų. Pareiškėjo pateiktas ranka surašytas skolos raštelis nepaneigia fakto, kad jis įgijo turtą paramos gavimo laikotarpiu, kurio vertė viršijo numatytą piniginių lėšų normatyvą, o paskolos faktas neturi teisinės reikšmės vertinant turto įsigijimo atitikimą normatyvams, todėl nėra teisinio pagrindo tenkinti pareiškėjo skundą ar vertinti jo padėtį kaip atitinkančią nepasiturinčio asmens statusą.

Cituoja ABTĮ 91 straipsnį, reglamentuojantį skundžiamų teisės aktų panaikinimo pagrindus ir nurodo, kad nesutinka su pareiškėjo pozicija, kad priimti Sprendimai turi būti panaikinti.

#### *Skundas atmestinas*

*Byloje ginčas kilo dėl Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2025-10-27 sprendimo Nr. 14351 „Dėl teisės į būsto šildymo, karšto ir geriamo vandens išlaidų kompensacijos“ ir Administracijos Skyriaus 2025-10-27 sprendimo Nr. Nr. 49780 „Dėl socialinės pašalpos skyrimo“ teisėtumo.*

Pareiškėjas Savivaldybei 2025-10-16 pateikė Prašymą-paraišką piniginei socialinei paramai gauti Nr. 64342 dėl būsto šildymo, karšto vandens ir geriamo vandens išlaidų kompensacijos (*toliau – Prašymas skirti kompensaciją*) už laikotarpį nuo 2025-10-01 iki 2025-12-01 ir Prašymą-paraišką socialinei pašalpai gauti Nr. 64340 (*toliau – Prašymas skirti socialinę pašalpą*) nuo 2025-10-01 iki 2025-12-01. Kartu pateikė Prašymo-paraiškos piniginei socialinei paramai gauti 1 ir 5 priedus. 1 priede pateikė duomenis, kad neturi jokių pajamų, kurios skaičiuojamos skiriant piniginę socialinę paramą. 5 priede pateikė duomenis, kad piniginių lėšos, turimos bankuose, kitose kredito įstaigose ir ne bankuose nei ne kitose kredito įstaigose yra 582,80 Eur (3p.).

Pareiškėjas (duomenys neskelbtini) pirkimo-pardavimo sutarties pagrindu nusipirko automobilį (duomenys neskelbtini), valst. Nr. (duomenys neskelbtini) už 4 300 eurų, o (duomenys neskelbtini) pardavė transporto priemonę (duomenys neskelbtini), valst. Nr. (duomenys neskelbtini).

Byloje esančiais SPIS duomenų išrašais, pareiškėjas buvo informuotas apie teikiamų prašymų priedų tikslinimą.

Savivaldybė prieš priimdama ginčijamus sprendimus išreikalavo duomenis ir atliko veiksmus, t. y. priimdama Sprendimus rėmėsi VĮ „Regitra“ informacija, kad pareiškėjui nuosavybės teise priklauso transporto priemonė (duomenys neskelbtini), valst. Nr. (duomenys neskelbtini), VšĮ „Emprekis“ Automobilių vidutinės rinkos kainos duomenų bazės išrašė nurodyta, kad (duomenys neskelbtini) automobilio vidutinė vertė yra 4 286,49-6 050,49 Eur, priklausomai nuo automobilio modifikacijos; VĮ Registrų centro duomenimis, jog pareiškėjui nuosavybės teise priklauso butas, esantis (duomenys neskelbtini), kurio vidutinė rinkos vertė 71 800 Eur; Užimtumo tarnybos 2025-10-17 duomenų bazės išrašo duomenimis (pareiškėjo bedarbio kortelės reg. Nr. (duomenys neskelbtini), reg. (duomenys neskelbtini)), pareiškėjas 2025-07-15 atsisakė siūlomo darbo su pateisinama priežastimi, VMI duomenų bazės išrašo – sąskaitų sąrašo duomenimis pareiškėjas turi tris bankines sąskaitas: Revolut Bank UAB (duomenys neskelbtini) (Eur ir USD valiutomis) bei AB SEB banke (duomenys neskelbtini); AB SEB banko sąskaitos Nr. (duomenys neskelbtini) išrašo duomenimis 2025-09-30 galutinis likutis yra 4,52 Eur, Revolut Bank UAB sąskaitos Nr. (duomenys neskelbtini) išrašo 2025-10-12 duomenimis galutinis likutis yra 0,33 Eur, o USD valiuta – 0,00 USD.

Savivaldybės Skyriaus 2025-10-27 išvadoje Nr. 18433 „Dėl teisės į piniginę socialinę paramą“ nurodyta, kad pareiškėjas turi teisę gauti piniginę socialinę paramą, nes jų deklaruoto turto vertė neviršija nustatyto turto vertės normatyvo. Lentelėje „Turto rūšies normatyvas“ nurodyta, kad

bendras turto vertės normatyvas yra 151 537 Eur. Lentelėje „Deklaruoto turto vertė“ nurodyta, kad iš viso deklaruoto turto yra 76 773,83 Eur, kilnojamojo turto – 4 973,83 Eur.

Minėtų duomenų pagrindu buvo priimtas skundžiamas Sprendimas dėl kompensacijos ir Sprendimas dėl pašalpos, teisinis pagrindas – Paramos įstatymo 23 straipsnio 2 dalies 10 punktas.

Pareiškėjas nurodo, kad (duomenys neskelbtini) skolos raštelio pagrindu pasiskolino iš fizinio asmens 4 300 Eur, 2025-10-04 gražino fiziniam asmeniui 3 400 Eur (bankiniu pavedimu ir grynaisiais pinigais).

Pareiškėjas skundžiamų sprendimų neteisėtumą grindžia tuo, kad Savivaldybė neskyrė būsto šildymo, karšto vandens ir geriamo vandens išlaidų kompensacijos ir socialinės pašalpos, nes neteisingai vertino pareiškėjo turtinę padėtį, t. y. neįvertino, kad automobilį (duomenys neskelbtini) pirkė iš skolintų pinigų, o pardavęs motociklą, paskolą atidavė, todėl pareiškėjo turtinė padėtis iš esmės nepakito.

*Ginčo teisinius santykius reglamentuoja VAI, Paramos įstatymas, Paramos teikimo aprašas.* Šių teisės aktų nuostatose yra nustatyta kompensacijų skyrimo pagrindai ir tvarka.

Įvardintu teisiniu reguliavimu įgyvendinama viena iš socialinės politikos priemonių – gyventojų finansinės naštos sumažinimas dalį būsto šildymo išlaidų, geriamojo vandens išlaidų ir karšto vandens išlaidų subsidijuojant iš Savivaldybės biudžeto lėšų. Būsto šildymo, karšto vandens ir geriamo vandens išlaidų kompensacijos skirtos apsaugoti labiausiai pažeidžiamą socialinę grupę nepasiturinčių asmenų ir teikti būtina paramą tiems, kuriems labiausiai ir / ar neišvengiamai reikia. Tačiau lengvata miesto gyventojams turi būti taikoma nepažeidžiant lygiateisiškumo, skaidrumo, sąžiningumo ir kitų principų, visų pirma tai reiškia, jog minėta kompensacija turi būti skiriama griežtai laikantis nustatytos tvarkos, keliant vienodus reikalavimus visiems pretenduojantiems į kompensaciją, nedarant išimčių.

Būsto šildymo išlaidų, geriamojo vandens išlaidų ir karšto vandens išlaidų kompensacijų, kaip vienos iš piniginės socialinės paramos rūšių, teikimo sąlygas ir principus, kompensacijų dydžius bei jas gaunančių asmenų teises ir pareigas reglamentuoja Paramos įstatymas (1 straipsnis).

Piniginės socialinės paramos rūšys yra socialinė pašalpa ir būsto šildymo išlaidų, geriamo vandens išlaidų ir karšto vandens išlaidų kompensacijos (Paramos įstatymo 5 straipsnis).

Šio įstatymo 20 straipsnyje nustatyta, kad dėl piniginės socialinės paramos asmenys kreipiasi į vietos savivaldybės administraciją, pateikdami nustatytos formos prašymą – paraišką, kitus šiame straipsnyje nurodytus dokumentus bei piniginės socialinės paramos skyrimui ir apskaičiavimui būtinus duomenis.

Teisę į socialinę pašalpą turi bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo, jeigu kreipimosi dėl socialinės pašalpos metu atitinka visus šiame straipsnyje nurodytus reikalavimus: 1) bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens nuosavybės teise turimo turto, nurodyto šio įstatymo 14 straipsnyje, vertė neviršija turto vertės normatyvo. Jeigu bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens nuosavybės teise turimo turto, nurodyto šio įstatymo 14 straipsnyje, vertė viršija turto vertės normatyvą, nustatant teisę į socialinę pašalpą, kai kreiptasi pirmą kartą arba praėjus ne mažiau kaip 24 mėnesiams nuo paskutinio mėnesio, už kurį socialinė pašalpa buvo paskirta, šis reikalavimas 3 mėnesius netaikomas; 2) vidutinės pajamos, nurodytos ir apskaičiuotos pagal šio įstatymo 17 ir 18 straipsnius, tenkančios vienam iš bendrai gyvenančių asmenų arba vienam gyvenančiam asmeniui per mėnesį, yra mažesnės kaip 1,1 valstybės remiamų pajamų dydžio; 3) kiekvienas vyresnis kaip 18 metų bendrai gyvenantis asmuo, vienas gyvenantis asmuo arba vaikas (įvaikis) nuo 16 iki 18 metų atitinka bent vieną iš šio įstatymo 8 straipsnyje nurodytų sąlygų, kurioms esant bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į piniginę socialinę paramą (Paramos įstatymo 6 straipsnis). Paramos įstatymo 9 straipsnyje nustatyta, kad socialinės pašalpos dydis vienam gyvenančiam asmeniui, turinčiam teisę ją gauti, sudaro: <.> skirtumą tarp 1,4 valstybės remiamų pajamų dydžio vienam gyvenančiam asmeniui ir vidutinių vieno gyvenančio asmens pajamų per mėnesį – kai socialinė pašalpa mokama ne ilgiau kaip 6 mėnesius (1 dalies 1 punktas). Paramos įstatymo 18 straipsnio 1 dalies 1 punkte

nustatyta, kad bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens mėnesio pajamos socialinei pašalpai gauti apskaičiuojamos pagal vidutines 3 praėjusių mėnesių iki mėnesio, nuo kurio skiriama socialinė pašalpa, pajamas, nurodytas šio įstatymo 17 straipsnyje.

Kauno miesto savivaldybės administracija piniginę socialinę paramą nepasiturintiems gyventojams teikia vadovaudamasi minėtu įstatymu ir Paramos teikimo aprašu, kurio 14 punktas numato, kad kreipiantis dėl piniginės socialinės paramos skyrimo, prie prašymo, atsižvelgiant į aplinkybes, lemiančias bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens teisę į piniginę socialinę paramą, būtina pateikti šiame punkte nurodytus dokumentus, tarp jų – dokumentą (pirkimo–pardavimo, mainų ar dovanojimo sutartį), patvirtinantį turto įsigijimą ar perleidimą (14.15 papunktis); banko ar kitų kredito įstaigų pažymą ar išrašą apie turimas pinigines lėšas, jeigu jų suma viršija 580 eurų (14.24 papunktis); taip pat Socialinės paramos skyrius gali reikalauti ir kitų dokumentų, įrodančių asmenų teisę į piniginę socialinę paramą (15 punktas).

Aprašo 31 punkte nustatyta, kad Socialinės paramos skyriaus tam įgalioti atsakingi darbuotojai (toliau – atsakingi darbuotojai), vadovaudamiesi Paramos įstatymu ir Aprašu, nustato vieno gyvenančio asmens ar bendrai gyvenančių asmenų teisę į piniginę socialinę paramą, nustato piniginės socialinės paramos teikimo laikotarpį ir apskaičiuoja piniginės socialinės paramos dydį. Atsakingi darbuotojai priima sprendimus skirti, nutraukti, sustabdyti, perskaičiuoti piniginę socialinę paramą ar jos neskirti. Aprašo 32 punktas, kad bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens mėnesio pajamos socialinei pašalpai gauti apskaičiuojamos vadovaujantis Paramos įstatymo 18 straipsniu <...>.

Visų Prašymų-paraiškų pateiktų duomenų teisingumą Prašymus-paraiškas pateikęs asmuo, t. y. pareiškėjas, patvirtino savo parašu, todėl Komisija neturi pagrindo abejoti šių duomenų teisingumu.

Paramos teikimo aprašas reglamentuoja, kad kompensacijos skiriamos, kai bendrai gyvenantys asmenys ar vienas gyvenantis asmuo atitinka visus Paramos įstatymo 7 straipsnyje nurodytus reikalavimus (21 punktas). Savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus tam įgalioti atsakingi darbuotojai, vadovaudamiesi Paramos įstatymu ir Paramos teikimo aprašu, nustato vieno gyvenančio asmens ar bendrai gyvenančių asmenų teisę į piniginę socialinę paramą, nustato piniginės socialinės paramos teikimo laikotarpį ir apskaičiuoja piniginės socialinės paramos dydį. Atsakingi darbuotojai priima sprendimus skirti, nutraukti, sustabdyti, perskaičiuoti piniginę socialinę paramą ar jos neskirti (31 punktas).

Kaip nustatyta byloje, šiuo atveju pareiškėjui nebuvo paskirta būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens kompensacija dėl to, kad pareiškėjas per piniginės socialinės paramos teikimo laikotarpiu nuosavybės teise įgijo privalomą registruoti turta, kurio vertė didesnė kaip piniginių lėšų normatyvas, nustatytas šio įstatymo 16 straipsnio 5 dalyje, t. y. (duomenys neskelbtini) pirkimo–pardavimo sutarties pagrindu nusipirko automobilį (duomenys neskelbtini), valst. Nr. (duomenys neskelbtini) už 4 300 eurų, bei tuo pačiu pagrindu buvo nuspręsta neskirti socialinės pašalpos nuo 2025 m. gruodžio 1 d. iki 2025 m. gruodžio 1 d.

Paramos įstatymo 16 straipsnio 5 dalyje nurodyta, kad piniginių lėšų, nurodytų šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 8 punkte, normatyvas vienam gyvenančiam asmeniui apskaičiuojamas sudedant 15 valstybės remiamų pajamų dydžių vienam gyvenančiam asmeniui. Remiantis bylos duomenimis, pareiškėjo statusas – vienas gyvenantis asmuo. Sprendimo dėl kompensacijos skyrimo priėmimo metu valstybės remiamų pajamų dydis buvo 221 eurų (Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2025-12-30 nutarimas Nr. 1095 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2014 m. lapkričio 5 dienos nutarimo Nr. 1206 „Dėl socialinės paramos išmokų atskaitos rodiklių dydžių patvirtinimo“ pakeitimo“). Taigi, vienam gyvenančiam asmeniui kompensacija galėjo būti skiriama, jei pareiškėjas per piniginės socialinės paramos teikimo laikotarpį nuosavybės teise įgytų automobilį už žemesnę nei 3 315 eurų sumą.

Bylos duomenys patvirtina, kad atsakovės Socialinės paramos skyrius pagal turimus duomenis vertino pareiškėjo turtinę padėtį, t. y. nekilnojamojo turto vertę ir piniginių lėšų dydį bei 2025-10-27 išvadoje Nr. 18433 „Dėl teisės į piniginę socialinę paramą“ nurodė, kad pareiškėjas

turi teisę gauti piniginę socialinę paramą, nes jo deklaruoto turto vertė neviršija nustatyto turto vertės normatyvo. Tačiau, nors deklaruoto turto vertė neviršija bendrojo nustatyto turto vertės normatyvo, bet atskiros jo dalys, o konkrečiai – Išvados 2.1 papunktyje įvardintų kilnojamųjų daiktų: šiuo atveju – per piniginės socialinės paramos teikimo laikotarpį nuosavybės teise įgyto automobilio vertė – 4973,83 Eur, viršija Paramos įstatymo 16 straipsnio 5 dalyje nustatytą piniginių lėšų normatyvą (3 315 eurų sumą).

Kaip jau nurodyta, pagal Paramos įstatymo 23 straipsnio 2 dalies 10 punkto nuostatas, savivaldybės administracija, teikdama socialinę paramą, turi *teisę* 6 mėnesius neteikti piniginės socialinės paramos ar 6 mėnesiams nutraukti jos teikimą, jeigu bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo piniginės socialinės paramos teikimo laikotarpiu nuosavybės teise įgijo privalomą registruoti turta, kurio vertė didesnė kaip piniginių lėšų normatyvas, nustatytas šio įstatymo 16 straipsnio 5 dalyje.

Taigi, šiuo atveju įstatymo leidėjas suteikia savivaldybėms diskrecijos teisę apsispręsti dėl piniginės socialinės paramos teikimo ar neteikimo, kai yra nustatomi Paramos įstatymo 23 straipsnio 2 dalies 10 punkte įvardinti pagrindai ir tai sureguliuota Savivaldybės tarybos sprendimu patvirtintu Paramos teikimo aprašu. Kaip minėta, Paramos teikimo aprašo 46.9 papunktyje įtvirtinta, kad Kauno miesto savivaldybė 6 mėnesius *neteikia* piniginės socialinės paramos ar 6 mėnesiams nutraukia jos teikimą, jeigu bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo piniginės socialinės paramos teikimo laikotarpiu nuosavybės teise įgijo privalomą registruoti turta, kurio vertė didesnė kaip piniginių lėšų normatyvas, nustatytas Paramos įstatymo 16 straipsnio 5 dalyje. Pagal Paramos įstatymo 20 straipsnio 5 dalį, turto, nurodyto šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 1–5 punktuose (tame tarpe, statiniai, tarp jų ir nebaigti statyti statiniai; privalomos registruoti transporto priemonės ir kt.), vertę nustato savivaldybės administracija, vadovaudamasi Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos parengta metodika ir Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintomis žemės ūkio produkcijos sąlyginėmis vertėmis.

Taigi, Kauno miesto savivaldybės taryba nustatė tokį teisinį reguliavimą, pagal kurį Savivaldybės Socialinės paramos skyrius, be kita ko, nustatęs, kad vienas gyvenantis asmuo piniginės socialinės paramos teikimo laikotarpiu nuosavybės teise įgijo privalomą registruoti turta, kurio vertė didesnė kaip piniginių lėšų normatyvas, nustatytas Paramos įstatymo 16 straipsnio 5 dalyje (šiuo atveju – 3 315 Eur), turi priimti sprendimą, kuriuo Kompensacija neskiriama.

Komisijos vertinimu, Savivaldybės Socialinės paramos skyrius, tinkamai apskaičiavo pareiškėjui taikomą piniginių lėšų normatyvo dydį, taip pat neturėjo pagrindo nepasitikėti pareiškėjo pateiktai duomenimis Paraiškose-prašymuose bei kartu teikiamuose prieduose, o taip pat tinkamai taikė aktualų teisinį reguliavimą. Tai, kad pareiškėjas apie galimą paskolą paminėjo susirašinėjime per SPIS su atsakovės darbuotoja, tačiau Prašymo-paraiškos patikslintame 5 priede nenurodė faktinės aplinkybės apie galimą paskolą, paskolos faktą patvirtinančio dokumento atsakovei nepateikė, suponuoja tai, kad šio fakto vertinti atsakovė, priimdama skundžiamus Sprendimus, neturėjo jokio pagrindo. Šiuo atveju, Komisija neturi pagrindo sutikti su pareiškėjo patikslinto skundo argumentu, kad 5 priede nėra grafos, kurioje būtų galimybė pildyti iš šeimos narių gaunamų paskolų, nes kaip matyti iš 5 priedo universalios formos – 4 punkte „Kitas turtas“ yra universalus pobūdžio grafa, kurioje reiktų pildyti duomenis apie paskolas, įskaitant ir gautas iš šeimos narių. Kaip minėta, šioje grafoje pareiškėjas apie jokiais gautas paskolas duomenų nenurodė. Be to, Komisija pažymi, kad Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.871 straipsnyje numatytos paskolos sutarties formos – fizinių asmenų paskolos sutartis turi būti rašytinė, jeigu paskolos suma viršija šešis šimtus eurų (1 dalis); jeigu paskolos suma viršija tris tūkstančius eurų ir šis sandoris yra vykdomas grynaisiais pinigais, paskolos sutartis turi būti notarinės formos (3 dalis). Kita vertus, aptartas teisinis reglamentavimas, nenumato Paramos įstatymo 23 straipsnio 2 dalies 10 punkto nuostatų taikymo išimčių, net ir įvertinus aplinkybę, kad turtas įgytas ne už asmenines, o skolintas lėšas.

Paramos teikimo aprašas nustato, kad Prašymą - paraišką pateikęs asmuo apie priimtą sprendimą dėl piniginės socialinės paramos skyrimo ar neskylimo turi būti informuojamas asmens

Prašyme - paraiškoje nurodytu informavimo būdu ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos. Jeigu piniginei socialinei paramai neskiriama, reikia nurodyti neskryrimo priežastis ir šio sprendimo apskundimo tvarką (34 punktas). Iš bylos medžiagos matyti, kad pareiškėjas apie skundžiamą Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2025-10-27 sprendimą Nr. 14351 „Dėl teisės į būsto šildymo, karšto ir geriamo vandens išlaidų kompensacijos“ buvo informuotas Savivaldybės Socialinės paramos skyriaus 2025-10-27 pranešimu Nr. 18436 „Dėl teisės į būsto šildymo, karšto vandens ir geriamo vandens išlaidų kompensacijos“, o apie skundžiamą Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2025-10-27 sprendimą Nr. 49780 „Dėl socialinės paramos skyrimo“ – 2025-10-27 pranešimu Nr. 18434 „Dėl išmokos neskryrimo“ t. y. teisės normomis nustatyto terminu. Sprendimuose ir minėtuose pranešimuose buvo tinkamai išaiškinta Sprendimo apskundimo tvarka ir nurodyta neskryrimo priežastis – pagal Paramos įstatymo 23 straipsnio 2 dalies 10 punktą, nes piniginei socialinei paramai teikimo laikotarpiu nuosavybės teise įgytas privalomas registruoti turtas, kurio vertė didesnė kaip piniginių lėšų normatyvas arba nuosavybės teise turimas turtas perleistas nuosavybėn kitam asmeniui už lėšų sumą, mažesnę kaip pusė šio turto vertės.

Pareiškėjas rašytiniuose paaiškinimuose nurodo, kad atsakovė klaidingai nurodo, kad pareiškėjas kreipėsi dėl socialinės pašalpos ir kompensacijos 2025-10-16, nes, jis paraiškas pildė anksčiau. Šioms aplinkybėms patvirtinti Komisijai pateikė susirašinėjimo fragmentų išrašus. Komisija neturi pagrindo sutikti su šiais pareiškėjo argumentais, nes pagal Paramos teikimo aprašo 11 punktą, kreipimosi dėl piniginei socialinei paramai diena laikoma diena, kurią priimtas prašymas-paraiška. Iš bylos medžiagos matyti, kad po pataisymų Prašymas-paraiška piniginei socialinei paramai gauti Nr. 64342 dėl būsto šildymo, karšto vandens ir geriamo vandens išlaidų kompensacijos ir Prašymas-paraiška socialinei pašalpai gauti Nr. 64340 su priedais pateikti 2025-10-16, nes ankstesnių paraiškų statusas – atmesta (nurodant trūkumus).

Apibendrinant Komisija sprendžia, kad atsakovės Socialinės paramos skyrius, nustatęs aptartas aplinkybes turėjo pagrindo taikyti Paramos įstatymo 23 straipsnio 2 dalies 10 punkto ir Paramos teikimo aprašo 46.6 papunkčio nuostatas ir netenkinti pareiškėjo prašymo skirti prašomą kompensaciją ir socialinę pašalpą.

Vertinant Sprendimo teisėtumą, be kita ko, Komisija privalo įvertinti, ar jis atitinka privalomuosius individualiam administraciniam aktui keliamus reikalavimus, nustatytus Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 10 straipsnyje, t. y. ar individualus administracinis aktas yra pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų nuostatomis, ar individualiame administraciniame akte aiškiai suformuluotos nustatytos arba suteikiamos teisės ir pareigos, nurodyta akto apskundimo tvarka. Pagal VAĮ 10 straipsnio 5 dalį, administraciniame akte išdėstyto sprendimo motyvai turi būti nurodomi tokia apimtimi, kad besikreipiančiam subjektui konkrečiu individualiu atveju būtų aišku, kokia priimto sprendimo esmė, kokios faktinės aplinkybės ir teisės normos nulėmė šį sprendimą, kokius teisės aktuose numatytus veiksmus jis turėtų atlikti, ar į kokius subjektus turėtų kreiptis, kad galėtų įgyvendinti savo teisėtus interesus. Kai administraciniame akte tai nėra nurodyta, motyvai negali būti vertinami kaip pakankami, o pats administracinis aktas teisėtas ir pagrįstas.

Nagrinėjamu atveju, įvertinus Administracijos Socialinės paramos skyriaus 2025-10-27 sprendimų Nr. 49780 ir Nr. 14351 turinį ir pareiškėjo skunde Komisijai nurodytus argumentus, Komisija daro išvadą, jog skundžiami Sprendimai yra pakankamai motyvuoti ir pagrįsti. Kaip matyti, skundžiamuose Sprendimuose ir Savivaldybės Socialinės paramos 2025-10-27 pranešime Nr. 18436 „Dėl teisės į būsto šildymo, karšto vandens ir geriamo vandens išlaidų kompensacijos“ ir 2025-10-27 pranešime Nr. 18434 „Dėl išmokos neskryrimo“ atsakovė rėmėsi ginčui aktualiu teisiniu reglamentavimu, taip pat aiškiai ir nedviprasmiškai nurodė priežastį, kodėl yra neskiriama Kompensacija ir socialinė pašalpa. Sprendimų motyvai yra pakankamai aiškūs, leidžiantys pareiškėjui suvokti esmines priežastis, lėmusias tokių Sprendimų priėmimą. Sprendimai yra pagrįsti objektyviais duomenimis (faktais), t. y. pareiškėjo nurodyta informacija ir VĮ Registro centro bei VĮ Regitros duomenimis; vertės paskaičiavimai tikslūs, administraciniuose

sprendimuose aiškiai nurodyta jo apskundimo tvarka. Iš pareiškėjo skundo Komisijai ir rašytinių paaiškinimų turinio spręstina, kad pareiškėjas suprato Sprendimų turinį ir Kompensacijos bei socialinės pašalpos neskyrimo priežastį, tik su ja nesutiko.

Atsižvelgiant į faktines bylos aplinkybes ir ginčo situacijos teisinį reglamentavimą, Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2025-10-27 sprendimai Nr. 49780 ir Nr. 14351 yra teisėti ir pagrįsti, patikslintas skundas šioje dalyje atmestinas. Atmetus patikslinto skundo reikalavimus dėl skundžiamų sprendimų panaikinimo, nėra pagrindo įpareigoti atsakovę pareiškėjo 2025-10-16 Prašymą-paraišką piniginei socialinei paramai gauti Nr. 64340 ir 2025-10-16 Prašymą-paraišką Nr. 64342 dėl būsto šildymo, karšto vandens ir geriamo vandens išlaidų kompensacijos nagrinėti iš naujo, todėl šioje dalyje patikslintas skundas taip pat atmestinas kaip nepagrįstas.

Ginčo šalys procesiniuose dokumentuose nurodė ir daugiau argumentų, faktų ir motyvų, tačiau jie neturi esminės reikšmės ir negali pakeisti sprendimo esmės, todėl Komisija atskirai dėl jų nepasisako.

Vadovaudamasi Ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjo O. K. patikslintą skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo ginčo šalys gali apskųsti Regionų apygardos administracinio teismo Kauno rūmams Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Birutė Pranevičienė

Komisijos nariai

Daiva Bereikienė

Lionela Gelmanienė